

Vadit ergo adnuptias dñi filius.
 ut quas dudum potestate consti-
 tuit. nūq̃ sentie sue benedic-
 tione scīficet. Vadit adnuptias
 ueteris instituti. nouam sibi per-
 p̃ene uirginitatis sponsam. gen-
 tium decon uersione facturus.
 Vadit adnuptias. quē nuptie non
 crearunt. Vadit adnuptias. non
 ut conuiuio delectetur. sed ut
 mirabilibus innotescat. Uedit
 adnuptias. non sūpturus pocula.
 sed daturus. Nam cum defecisset
 nuptiantib; uinum. ait illibatis-
 sima maria. Vinum non habent.
 Cui uelut indignans. respondit dñs.

du sepieterni. Nec tamen piguit be-
 nignissimū dñm. dū magna ueni-
 unt. parua prestare. Et ideo uenera-
 bilis maria uere ut mater dñi. fu-
 tura pr̃e nescens. ad dominicā pr̃eui-
 dens uoluntate. sollicite ministros
 admonuit dicens. quodeūq; dixe-
 rit uobis. facite. Sciebat p̃fecto ma-
 ter scī. obuirgationē illa dñi filiiq;
 sui. non irascens offensam preten-
 dere sed misericordis portare myste-
 rium. Tunc dñs increpate matris
 releuans pudorē. suamq; tam ape-
 riens maiestatem. expectantibus aut
 ministris. Implete hydrias aqua.
 nec mora obsequium suum obe-

Blu. lat. fol. 756 f. 119^r

D + N

scriptura in qua diuinitatis
et humanitatis eius myste-
ria densitate littere ue-
luti quadā muniuntur
petra. sed iohs p̄cucurrit
petro. quia accurtius et
uelocius pene trit intima
diuinorū apicū secreta uisus
contemplationis penitus purificate
quā inbecillitas actionis adhuc pu-
rificandę. Pruno tam̄ intrat petrus
deinde iohs. ac si ambo currunt.
ambo intrant. Qui enī scriptum
ē nisi credideritis non intelligetis.
necessario p̄cedit fides in monu-
mētū sacre scripture. deinde se-
quens ingreditur intellectus. cui
fide p̄paratur aditus. Verū hoc di-
centes. non p̄ferimus petro iohm. qui
uertex meriti dicitur. & ē summus
apostolorum. sed conferimus actioni
contemplationem purgando adhuc
animo p̄fecte purgatū. Nec conside-
ramus ap̄licarum p̄sonarum dignitatem.

licet et illud uerbum hominibus p̄re-
dicare quantū p̄dicari potest. ac fidu-
cialiter clamat dñm uerbum undō prin-
cipio esse hoc est dñm filiū undō patre sub-
sistere p̄nuntiat. in principio inueni-
erat uerbum. Hoc uerbū qđ est erat.
non p̄ tempore. sed p̄ substantia positū est.
Positum autē eius quod ē sum. unde
hoc in equaliter flectitur. duplicem
habet significationē. Aliquando enī
temporales motus scđm analogiam
aliorum uerborū declarat. aliquan-
do substantiam uniuscuiusq; rei de
qua p̄dicatur sine ullo temporali mo-
tu designat. idō & substantiuum uo-
catur. Tale est qđ quod ait in princi-
pio erat uerbum. ac si diceret in patre
subsistit filius. Quare autem uerbū
dicatur filius. gemina respondendi ra-
tio occurrit. Verbum filius uocatur.
quia sicut forinsecus archana mētū
uerbo pandimus. ita dñs pat̄ p̄ filium
hoc est p̄ uerbum suū mundo innotu-
it. Vel ideo uerbū filius uocatur.

150

Ms. Oct. 20 756

B. 141

S + R + U